

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci **prejednaní dedičstva po poručiteľke J. T.**, naposledy bývajúcej v S., vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9D 608/2008 o dovolaní dediča E. D.D., zastúpeného JUDr. S. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. júna 2010, sp.zn. 9CoD 50/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

JUDr. Ľ. T., notárka ako súdna komisárka, na základe poverenia Okresného súdu Trebišov, osvedčením o dedičstve z 9. februára 2009, č.k. 9 D 608/2008 Dnot 247/2008-15, osvedčila dohodu o vypořádání dedičstva, na základe ktorej nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území S. na LV č. X., parcela číslo X. o výmere 298m², zastavané plochy a nádvoria, parcela číslo X. o výmere 92m², záhrady a rodinný dom súpisné číslo X., postavený na parcele č. X., v podiele 5/8 pod X. a X. (ďalej len „nehnuteľnosti“) nadobudli dedičia E. D., D. D. a J. D. medzi sebou v rovnakom pomere po 5/24-in.

Dedič J. D. písomným podaním z 12. februára 2009 požiadal Okresný súd Trebišov o pokračovanie v konaní o dedičstve. Žiadosť odôvodnil tým, že sa rozhodol svojho dedičského podielu vzdať v prospech dedičky D. D..

Okresný súd Trebišov následne po prerokovaní veci súdnou komisárkou JUDr. Ľ. T. uznesením z 20. marca 2009, č.k. 9D 608/2008-26 schválil dohodu o vypořádání dedičstva tak, že nehnuteľnosti nadobudli dedičia E. D. v podiele 5/24-in a D. D. v podiele 10/24-in. Súd zároveň zaviazal dedičov E. D., D. D. a J. D. zaplatiť odmenu a náhradu

hotových výdavkov, zvýšené o DPH, súdnemu komisárovi JUDr. Ľ. T. za prejednanie dedičstva v celkovej výške 278,46 €, každý dedič po 92,82 €. Ďalším výrokom súd zaviazal E. D. a D. D. zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok vo výške 41,50 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Uvedené uznesenie napadol odvolaním dedič E. D.. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, uznesením z 25. júna 2010, sp. zn. 9CoD 50/2009, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku ktorým bola schválená dohoda o vyporiadaní dedičstva a výroku o súdnom poplatku. V odôvodnení uznesenia sa odvolací súd stotožnil so skutkovými zisteniami ako aj s právnym názorom súdu prvého stupňa a uviedol, že tento dohodu o vyporiadaní dedičstva správne schválil. Ďalším výrokom odvolací súd zrušil výrok o odmene notára a náhrade jeho hotových výdavkov a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie E. D., ktorý navrhol napadnuté uznesenie, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a vydané uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.). Uviedol, že v predmetnom dedičskom konaní boli uzatvorené dve dohody o vyporiadaní dedičstva, pričom on súhlasil len s prvou dohodou, ktorú aj podpísal. Ďalej uviedol, že druhú dohodu nepodpísal, keďže s jej znením ani nemohol súhlasiť, pričom sa o jej uzatvorení dozvedel až vtedy, keď mu boli zo súdu prvého stupňa doručené písomnosti, týkajúce sa veci.

Vo vyjadrení k dovolaniu, účastník konania J. D. poukázal na skutočnosť, že dovolateľ sa zúčastnil na opätovnom prejednaní dedičstva a zápisnicu o prejednaní dedičstva podpísal, pričom jej fotokópiu priložil k vyjadreniu.

Účastníčka konania D. D. uviedla, že trvá na všetkých svojich vyjadreniach a úkonoch, ktoré v predmetnom dedičskom konaní urobila. JUDr. Ľ. T., notárka, vo vyjadrení k dovolaniu stručne charakterizovala priebeh predmetného dedičského konania pričom uviedla, že všetci dedičia, vrátane dovolateľa, podpísali zápisnicu o prejednaní dedičstva, kde sa schválila navrhovaná dohoda dedičov (druhá dohoda o vyporiadaní dedičstva).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či je tento opravný prostriedok prípustný, nakoľko podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len pokiaľ to pripúšťa zákon.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, pričom ale nešlo o prípad podľa § 239 ods. 2 O.s.p.), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník

konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z uvedených väd, možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd skúmal najmä otázku, či rozhodnutím odvolacieho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Ak by sa pokračovalo v konaní o dedičstve a uzatvorila dohoda o vyporiadaní dedičstva v neprítomnosti niektorého z dedičov (dovolateľa), hoci na taký postup by nebol zákonný dôvod, išlo by o odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu prechádzalo, bolo touto alebo niektorou inou z uvedených väd postihnuté. Z obsahu spisu vyplýva, že účastníkmi predmetného dedičského konania boli E. D. (dovolateľ), J. D. a D. D., ktorí spolu uzavreli (v poradí druhú) dohodu o vyporiadní dedičstva, ktorú prvostupňový súd uznesením z 20. marca 2009 schválil. O účasti dovolateľa v tejto časti dedičského konania svedčí zápisnica napísaná 11. marca 2009 v Notárskom úrade JUDr. Ľ. T., ktorú všetci účastníci, vrátane dovolateľa, podpísali. Tvrdenie dovolateľa, že nebol účastníkom druhej dohody o vyporiadanie dedičstva, že s ňou nesúhlasí a teda ju ani nepodpísal, sa nepreukázalo.

Vo vzťahu k dôvodom dovolania uvedenými dovolateľom, t.j. že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dovolací súd uvádza, že tieto sú síce podľa § 241 ods. 2 písm. b/, c/ relevantnými dovolacími dôvodmi, sami o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladajú (nemajú základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobujú zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkané skutočnosti by mali za následok

vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie uvedených dôvodov dovolania, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad však v tejto veci nejde.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie E. D. ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. januára 2011

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová